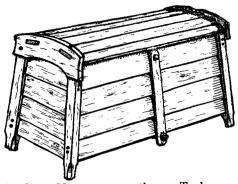
Szuszék készítés az Udvarhely megyei Varságon és Siklódon.

A szuszék készítés egy kihalófélben lévő mesterség, mellyel ma már csak kevés faluban találkozunk s a jelek szerint ott sem sokáig.

Szuszékot általában olyan falvakban szoktak készíteni, ahol közelben "öreg bükkfaerdő" is van. Ilyen falvak Udvarhely megyében Pálfalva, Oroszhegy, Firtosváralja. Régebben ez a három falu látta el szuszékkal az egész vidéket. Magam azonban itt már egyetlen mestert sem találtam. Ma már csak a távolabbi Siklódon és Varságon él néhány ember, aki érti a szuszék készítés nehéz mesterségét.

1. ábra. Varsági szuszék. — Truhe aus Varság.

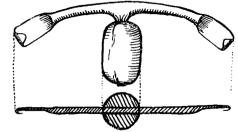
A varsági és a siklódi szuszék készítés lényegében nem különbözik egymástól csupán az alkatrészek elnevezései mások a két faluban.

A készítés módja. A bükkfa törzsének vastagabb részéből kb. egy méter hosszúságú tönköt fűrészelnek le harcsafűrészszel a szuszék méreteinek megfelelően; ezeket a tönköket ék és nagyfejsze segítségével hasábokra hasítják fej. Egy jó fatörzs 28 hasábot, illetőleg deckát is kiad. Ezekből a hasábok-

ból bárdoló- vagy faragó-fejszével deckákat faragnak. Siklódon a hasábok készítését szádolásnak nevezik, a felhasított darabokat, illetőleg hasábokat csetéreknek mondják; ezeket gógába rakva egynéhány napig száradni hagyják. A hasábok megfaragásához félnyers állapotban kezdenek hozzá, mert ha nyersen faragják, akkor könnyen meggörbül, ha pedig egészen megszárad, annyira megerősödik, hogy nem lehet

faragni. Fontos, hogy a fa pontosan szál szerint legyen hasítva, mert csak így nem görbül el.

A hasábokból készülnek az ú. n. oldal vagy odordeszkák, melyekből a szuszék négy oldala épül fel. Ezeket olyanformán faragják, hogy keresztmetszetét nézve az egyik széle keskenyebb, a másik pedig szélesebb legyen. A szélesebb élit megfáncolják vagy meghornyolják, azaz egy keskeny vájatot (fáncot) vágnak az e célra

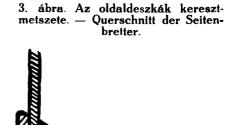
2. ábra. Fáncoló v. hornyoló. — Werkzeug, zum Trunhenanfertigen verwendet.

készült szerszámmal a fáncolóval vagy hornyolóval. Ezt a szerszámot a falusi kovács készíti el a mester számára.

Ebbe a fáncba illeszti bele a szuszékkészítő a másik deszka keskenyebb oldalát olyanformán, mint ahogy a zsindelyt szokták egymásba illeszteni. Majd négy erősebb, lábnak kiválasztott hasábot háromszög keresztmetszetű alakban faragnak ki. Ezeknek két-két oldalát megfáncolják s abba erősítik bele az oldaldeszkákat. A lábakat úgy állítják be, hogy az a része, amely a héjja, vagy kérge volt, kívül essék, a bele pedig belül. Igy a fa ellenálló ereje nagyobb. A legfelső és legalsó deszkákat egy, vagy két faszeggel ideiglenesen a lábakhoz erősítik. A faszegek pontosan ugyanabból a fából készülnek, mert ha nem, elhasítják a deszkát. A szuszék hátsó otdalán lévő legfelső deszka

két nyulványa képezi a tengelyt, amelyen az egész fedél forog, illetőleg nyílik. A fedélszerkezet két szélső összetartó oldalát Siklódon kontyfának, Varságon pedig hevedernek nevezik. Ebbe fúrnak egy lyukat a fedéltengely számára. Á fedél teteje lehet teljesen egyenes vagy domború, aszerint, hogy hová készül a szuszék. Ha pl. a kamarában áll, ahol a tetejére is tesznek holmit, akkor inkább egyenes. ha pedig kinn kell állnia a tornácon, vagy az eresz alatt, akkor domború a fedele, hogy a víz lefolviék róla.

Ha már a szuszéknak minden része elkészült, következik az összerakás. Először a két bütüt vagyis az oldalakat állítják össze; a két láb fácolásába pontosan és

AND THE STREET, STREET,

4. ábra. Sarokösszeállítás keresztmetszete. — Querschnitt der Eckzusammenfügung.

feszesen beleütik a rövid oldaldeckákat, majd a földre teszik és az első és hátsó oldalát verik bele az egyik bütübe. Amikor ezzel elkészültek, a tetejére verik a másik bütüt is. Ha a négy oldal így össze van állítva, kimérik a fenékdecka hosszúságát. Az ideiglenesen beütött

5. ábra. Kotyfa v. heveder. — Detail aus der Dachkonstruktion der Truhe.

Néprajzi Értesitő

faszegek kikopogtatása után a fenékdeckákat beleillesztik a legalsó decka fáncolásába. Ezt nagyon meg kell szorítani, ezért a két-két lábra egy-egy istrángot, vagy láncot kötnek, melyet egy csaptatódécka segítségével szorítanak mindaddig, amíg a kis szegeket ismét

mét vissza lehet helyezni a likakba. A fenékdeckákat ugyanígy rak ák össze a két kontyfd vagy heveder közé erősítve és a tengelycsapokiba beleillesztve.

A készen lévő szuszékba beleállanak és úgy próbálják ki erősségét.

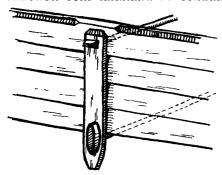
Altalában kétféle nagyságú szuszékot szoktak ezen a vidéken készíteni, gyakoribb a nagyobb méretű, mely kb. 25—30 véka ürtartalmú, a kisebbek pedig 6—7 vékások. A nagyobb méretű szuszékra középen kívül egy *erősítő-kötést* tesznek, a kisebbeknél ezt az erősítést a belső választófal helyettesíti.

A jól elkészített szuszék szinte légmentesen zár, úgyhogy abba

7

egér vagy más kártékony állat nem igen tud bejutni. Ezért tarthatnak benne kenyeret, lisztet, leginkább azonban kukoricát, búzát vagy más gabonafélét. Ruhát nem igen szoktak tartani benne, mint pl. az őrségiek vagy a palócok.

Díszítést nem faragnak a szuszékra. Effélét még a legrégibb darabokon sem találtam. A csíkiaknál is legfönnebb az egyszerű fenyő-

6. ábra. Erősítő kötés a nagy szuszéken. — Befestigungsart bei grossen Truhen.

ágas minta faragása ismeretes. Valamikor vesszőből fonva is készültek szuszékok, erre vonatkozólag Háromszékből ismerünk példákat.

Az elkészült szuszékokat (négyöt darabot) szekérre rakva viszik eladni faluról-falura. A siklódiak a kész szuszékokat darabokra szedik szét, a különálló részeket pedig római számmal jegyzik meg és az eladási helyen állítják össze, vagy megmagyarázzák a vevőnek az összeállítás módját. Leginkább Marosvásárhely és Ludas felé szállítják el a szuszékokat a siklódiak, míg a varsádiak a megye déli részét látják el, az u-

tóbbiak azonban vásárokra nem szállítanak.

Udvarhely megye határán túl, különösen Sóváradon és Szovátán (Marostorda megye) értenek e mesterséghez. A siklódiak Sóváradot ma is "szuszékdöngető falu"-nak nevezik, mert ott még sokan foglalkoznak ezzel a mesterséggel.

A szuszék készítés apáról fiúra száll. Segítségül néha beáll nemcsak a család, de még a rokonság is. Mint ahogy a legtöbb háziipari munkát, úgy ezt is, téli időben szokták végezni, amikor nincs más fontosabb elfoglaltsága a férfinépnek. Csak egész kivételes esetben készítenek megrendelésre más alkalommal is.

A szuszékot leginkább gabonáért szokták eladni aszerint, hogy mekkora méretű, átlag kb. 2—4 véka gabona az ára. Pénzért ritkán adják el. Ilyenkor a kisebbért 150 lejt (5 pengő), a nagyobbért 200—300 lejt (7—10 P.) kapnak. Ez nem sok ezért a nehéz és különleges munkáért, melyet — mintahogy mondják — még az asztalos sem tud megcsinálni.

A román uralom alatt azonban szinte teljesen megakadályozta a szuszék készítését a faanyag megszerzésének nehézsége. A faanyag nagyon megdrágult és fát még a saját erdejükből is csak hosszas utánjárással tudtak szerezni. A büntetés pedig igen szigorú volt... Ma leginkább úgy jutnak fához, ha a vihar kidönti s igy árverésen olcsóbban megvásárolhatják. Különben még a kiadást sem fedezi a kereset.

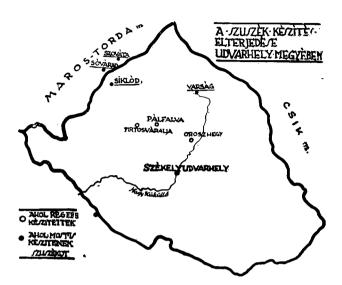
A bükkfa-anyag hiánya miatt ritkábban fenyőfából is készítenek szuszékot bükkfalábakkal, ez azonban természetesen nem olyan tartós, mint a bükkfából készült, amely több nemzedéket is kiszolgál; csak a szú tudja elpusztítani.

Ha a szuszék készítését megfigyeljük, itt is megállapíthatjuk azt a néprajzi jelenséget, hogy a régebbi tárgyi és szellemi hagyományok bizonyos középpontokból kisugározva, a peremvidékre szorulnak, vagy egy-egy földrajzilag is elzárt, főleg hegyek közé rejtett faluban maradnak fenn.

J.

4.

Itten is — amint már említettem, — különösen Pálfalva, Orosz-

7. ábra. Szuszék készítés elterjedése Udvarhely megyében. — Die Verbreitung der Truhenanfertigung im Kom. Udvarhely.

hegy, Firtosváralja voltak azok a falvak, ahol — mintegy három évtizeddel ezelőtt — a legtöbb szuszékot készítették. Ma pedig innen teljesen kiszorult Udvarhely megye legfélreesőbb falvaiba, a megye székhelyétől (Székelyudvarhely) távolabb fekvő Siklódra és Varságra.

Haáz Ferenc.